

En verlustig u in den HEERE, zo zal Hij u geven de begeerten uws harten. Wentel uw weg op den HEERE, en vertrouw op Hem; Hij zal het maken, Psalm 37 vers 4-5.

Geliefd kind des Heeren, bent u ook weleens boos op uw God? Denkt u ook weleens dat Hij u verkeerd leidt, of verkeerd met u handelt? En denkt u daarbij ook weleens dat u het beter weet dan Hij die uw gedachten en werken al kende al voor u geboren werd? Och lezer, wat zijn wij toch boze zondige schepselen, die bij tijden alleen slecht van God kunnen denken. Erger nog, wij die slechts een vingerhoedje verstand hebben, wensden Hem die een oceaan van wijsheid heeft, de les te willen lezen. Hoewel we dit meestentijds niet hardop durven te zeggen, blijkt dit wel degelijk uit onze boze werken die we bij tijden zonder God gedaan hebben, of wilden gaan doen. Hoe goed deze werken ook bedoeld mogen zijn. David wilde Zijn God vanuit een oprechte bedoeling een tempel bouwen, hij kreeg de zegen van zijn vriend Nathan, maar God wist er niet vanaf. Des nachts spreekt den Heere tot Nathan, en de anderen morgen moet Nathan tot David zeggen dat God anders besloten heeft, 2 Sam. 7. Wat moesten onze woorden toch weinig zijn, en wij meer het oog omhoog richten. Want God is in de hemel en wij op de aarde. Maar wat nu te doen wanneer een ziel niet meer kan, of erger nog, niet meer wil bidden, omdat hij denkt dat God niet meer van hem afweet. Dan gaat de ziel vaak eigen wegen bewandelen zonder den Heere. Denkende dat God Zijn kind vergeten is. En wanneer Zijn God en Vader hem dan met alles laat vastlopen, dan balt hij z'n vuisten naar de hemel, denkende dat God hem in alles tegen is. De goddelozen planten bomen, en ze groeien zeer weelderig. Al planten ze hun bomen ondersteboven, dan groeien ze nog. Maar Gods kind staat des morgens met Asaf op en zijn bestraffing is daar. Want ik was nijdig op de dwazen, ziende der goddelozen vrede. Want er zijn geen banden tot hun dood toe, en hun kracht is fris. Zij zijn niet in de moeite als andere mensen, en worden met andere mensen niet geplaagd, zegt Asaf in Psalm 73. En zolang een ziel in zijn eigen stinkende dode water blijft roeren, kan hij zich niet in zijn God verlustigen, dan alleen zien op de (schijnbare) nutteloze arbeid die hij dagelijks mag verrichten. Wat is het toch een onmogelijk werk om vanuit eigen beweging onze wegen op den Heere te wentelen, Hem vertrouwende. Wanneer het donker is, denkt de ziel of het ooit nog licht zal worden. Dit kan zover gaan, dat zich afvraagt of er wel ooit licht geweest is. Geliefde lezer, in mij is enkel duisternis, slechtheid en wantrouwen, maar wanneer God mij uit deze ellende weleens uittilt dan is het onmogelijk Hem niet te vertrouwen. Hoe kunnen deze twee toch vredig in een huis wonen? Dat kan ook niet. Maar waar de vrede Gods het huis bewoont daar wordt dit huisje des nachts weleens bestormt door kapitein onvrede, of door inbreker twijfelzaaier. Let daar vooral op, lezer. Wanneer u zich mag oefenen in de wegen des Heeren, en u zich mag verlustigen in uw God, dan heeft de macht der duisternis maar weinig vat op u. Maar wanneer u gaat tanen in gebed, en de wereld aan u begint te trekken, en de bekommernissen des levens u beginnen te overheersen, dan doet de macht der duisternis daar altijd graag een schepje boven op. Waardoor u in donker terecht komt, de Geest voor een tijd gaat wijken, en u niet meer weet hoe daaruit te komen. "Hef uw ogen op naar de hoge plaatsen, en zie toe, waar zijt gij niet beslapen? Gij hebt voor hen gezeten aan de wegen, als een Arabier in de woestijn; also hebt gij het land ontheiligd met uw hoerereien en met uw boosheid. Daarom zijn de regendruppelen ingehouden, en er is geen spade regen geweest. Maar gij hebt een hoerenvoorhoofd, gij weigert schaamrood te worden, Jer. 3:2-3."

Welk een bestraffingen en geestelijke tuchtigingen kan de Heere niet gebruiken om Zijn volk terug te roepen tot Zijn dienst en Zijn liefelijke gemeenschap. Wat voor de een tot zegen gebruikt kan worden, kan voor een ander die in zijn vleselijke bestaan is teruggevallen tot een vloek zijn, lezer. Naar hun vernieuwde natuur heeft de wet geen zeggenschap meer over Gods volk, maar naar hun zondige vlees blijft de wet tot hun sterven een tuchtmeester tot Christus. Dan neemt de Heilige Geest het uit de wet, en verkondigt dit tot vloek en oordeel jegens hun eigen wegen, jegens hun eigen genomen beslissingen, jegens hun best bedoelde zaken, waar God niet vanaf weet. Wanneer Gods volk in de liefde Gods in Christus mag wandelen, dan zijn ze bedorven voor de wereld en al haar begeerlijkheden. In deze liefde is vrijheid, vrede en eeuwige blijdschap. Maar wanneer Gods volk bij tijden wandelt naar het goeddunken van hun eigen vlesige hart, dan staat er op elke hoek van de straat een politieagent om hen een bekeuring te geven. Op elk dak ligt er een sluipschutter die een gat probeert te schieten, in z'n eigen gemaakte plannen. Even verder staat weer een bulldozer die een barricade van grote rotsblokken opwerpt, in de weg die hij zelf gekozen heeft. En van ons zelf kunnen deze dingen niet anders dan ons zondige vlees treffen. Tot daar het moment weer mag aanbreken dat dit koppige schaap de wapens uit handen mag geven, en de inwonende Geest van Christus hem op z'n knietjes brengt voor zijn lieve Herder. En wenende uitroept: "Heere zeg U het dan maar, want ik weet niet meer hoe en waar te gaan. Want alleen Uw doen is rein..." Waarop dan den Heere zachtjes in zijn ziel komt te fluisteren: "*Wentel uw weg op den HEERE, en vertrouw op Hem; Hij zal het maken.*" Waarop er een last van zorgen van zijn rug afvalt, en hij zich bij vernieuwing mag verlustigen in Zijn HEERE GOD. Ja lezer, het wil wat zeggen een kind van God te zijn. Dan ben je niet meer van jezelf, maar eens Anderen. Niet meer onder de vloek, maar onder de genade. Dan heb je een Vader Die altijd voor je zal zorgen. Dan heb je een oudste Broer die altijd voor je bidt, als jij niet kunt of wilt bidden. En dan heb je des daags een Leidsman als de wolkkolom, en des nachts als de vuurkolom. De Heere heeft een bijzonder nauw lettend oog op diegenen die Hem vrezen en liefhebben. De wereld mag alles, maar Zijn kinderen mogen niets. Wat schrijf ik? Zij vermogen alles in Christus. Want wanneer de liefde werkende is hun harten, dan willen zij alleen wat God wil en welbehagelijk is, en dan haten zij wat God haat. Waarom dan? Omdat ze uit God geboren zijn, zegt de apostel Johannes. Die uit God geboren is zondigt immers niet meer, omdat God niet kan zondigen. Hoe moet ik dan de woorden van de apostel Paulus uit Romeinen 7 verstaan. *Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde, Rom. 7:26.* Zijn deze dan strijdig met wat de voornoemde woorden van de apostel Johannes? Nee lezer, de apostel Johannes spreekt over de vernieuwde natuur die uit God geboren is, waarvan Paulus zegt dat hij met zijn gemoed de wet Gods diende. Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Zo vind ik dan deze wet in mij: als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt. Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens; Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere. Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde, Rom. 7:18-26.

Welk een vertroosting liggen in deze woorden, lezer. Te weten dat de wet krachteloos geworden is door mijn zondige vlees, en mijn boze vlees enkel goed meer kan doen, en straks opgegeten zal worden door de wormen. Daartoe moest mijn overtreding veroordeeld worden in Zijn zondeloze vlees, Rom. 8:3. Wie het vatte kan die vat het. Maar zouden wij dan zondigen opdat de genade te meerder worde? Dat zij ons verre, lezer. Maar wat heeft Gods volk op een geestelijke wijze te kampen met hun driekoppige vijand: duivel, wereld en eigen vlees. Wanneer we denken de wereld uit ons huis te hebben gebannen, dan sluipt via een achterdeur of bovenraampje de troep van de wereld weer naar binnen. En geliefde lezer, we hebben ons vlees er zo in mee. Daarom moeten we al biddende ons zondige vlees zien te kruisigen. Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven, Rom. 8:13.

Wentel uw weg op den HEERE, en vertrouw op Hem; Hij zal het maken. Wat is het toch een kinderlijk voorrecht om je hand in Zijn Vaderlijke hand te mogen leggen. Zie eens naar een klein kind bij een oversteekplaats. Zijn vader neemt hem bij de hand en leidt hem verder naar de overkant. Het kind ziet slechts op zijn sterke vader, en let niet meer op het drukke verkeer. Lief kind des Heeren, hoeveel kijkt u in uw dagelijkse gebeden naar uw almachtige sterker Vader in de hemel? Of kijkt u bij tijden ook meer naar het drukke verkeer op de gevaarvolle wegen? Wentel uw wegen op den HEERE en Hij zal het voor u maken, lezer. U hoeft niets te doen, dan alleen Hem volgen in Zijn voetstappen. U zult daarin veel druk en tegenheden moeten ervaren. Maar zie niet teveel op deze dingen, want u is een beter lot bereid. Zie toch eens op het einde de reis, van u en uw vijanden. Straks zullen uw vijanden voor uw Vader staan in het Goddelijke gericht, en op duizend vragen geen antwoord kunnen geven. Dan zullen zij wegzaken in een put van eeuwige vergetelheid. Dan zullen zij moeten gaan naar hun eigen plaats, van vuur en sulfer. Naar de plaats van eeuwige duisternis en pijn. Naar de plaats van kammernis en helse kwellingen. Naar de plaats der spotters, vloekers en duivelen. Maar voor u, die uw vuile klederen heeft mogen wassen in het onschuldige bloed des Lams, zal de hemelpoort geopend worden. Daar zullen de engelen u dragen in de schoot van Abraham. Daar zullen uw tranen worden afgedroogd, en zult u nooit meer bedroefd zijn vanwege uw vele zorgen. Want in die plaats van rust en eeuwige vrede zijn geen zorgen meer. Daar is alles opgelost in uw lieve dierbare Koning, Die in uw plaats wilde gaan staan, toen gij voor het hemels gericht werd gedaagd. Daar zullen de engelen zijn, en zult u met hen mogen zingen ter ere van Goddrie-enig. Het was uw Vader die u liefhad en u kwam te trekken tot het wonderbaarlijk Licht en Leven van Zijn lieve Zoon, en het was de Heilige Geest Die dit alles in u kwam te verheerlijken. Daar zult u zich eeuwig mogen verlustigen en verwonderen in uw HEERE GOD. En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan, Openb. 21 vers 1-4.